

роботодавців та відповідні перевірки з боку Фонду соцстрахування щодо правильності такого визначення.

Максимальна величина місячного доходу, на який нараховується ЄСВ, становить 25 прожиткових мінімумів (раніше – 17), тобто:

3 01.01.2016 р. – 34450 грн (25 × 1378 грн);

3 01.05.2016 р. – 36250 грн (25 × 1450 грн);

3 01.12.2016 р. – 38750 грн (25 × 1550 грн)

При цьому, якщо база нарахування ЄСВ не перевищує розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на місяць, за який отримано дохід, сума ЄСВ, як і раніше, розраховується як добуток розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на місяць, за який отримано дохід (прибуток), та ставки ЄСВ (22%). База для нарахування ЄСВ залишилася без змін.

По нарахуванню ПДФО у 2016 році застосовується базова ставка 18% до усієї бази оподаткування, незалежно від її розміру. Відтак відмінено обов'язок подавати річну декларацію фізичними особами, якщо протягом податкового (звітного) року оподатковувалися доходи нараховувалися одночасно двома або більше податковими агентами і при цьому загальна річна сума таких оподатковуваних доходів перевищує 120 розмірів мінімальної

заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного податкового року.

Базовий розмір податкової соціальної пільги зменшився до 50% розміру прожиткового мінімуму для працездатної особи (у розрахунку на місяць), встановленого законом на 1 січня звітного податкового року.

Базовий розмір ПСП у 2016 році становить 689 гривень.

Підприємці на загальній системі оподаткування сплачуватимуть ПДФО за ставкою 18% [2].

Отже, проаналізувавши зміни в податковому законодавстві, що відбулися в 2016 році, можна сказати, що ці зміни є більш лояльними для платників податків в порівнянні з 2015 роком. Наступний рік та наступні за ним також не оминуть зміни тому для створення сприятливих умов в податковому законодавстві на ці періоди рекомендується максимальне зниження фіскального тиску, також покращити та вдосконалити процедури та методи нарахування та стягнення податкових платежів, також удосконалити процедуру взяття на облік, забезпечити ефективну діяльність податкових органів, і в рамках децентралізації підвищити роль місцевих податків у структурі доходів місцевих бюджетів [3].

Література

1. Реформування податкової системи України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://old.minjust.gov.ua/11350>.

2. Податкова реформа: основні зміни, які вступили в дію з 1 січня 2016 року. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://tr.sfs.gov.ua/media-ark/news-ark/231988.html>.

3. Напрямки вдосконалення податкової системи України – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://forum.mnau.edu.ua/index.php?topic=460.0>.

УДК 336.232

ПРОБЛЕМИ АДМІНІСТРУВАННЯ АКЦИЗНОГО ПОДАТКУ В УКРАЇНІ

Кузьміна Н. – ст. 4 курсу, гр. Фвн-42

Науковий керівник – к.е.н., викладач Волощук Р. Є.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Вагомим джерелом надходжень державної казни залишається акцизний податок, а також він є суттєвим важелем державного регулювання виробництва і обігу в Україні підакцизних товарів. Тому значна кількість неякісних підакцизних товарів на вітчизняному ринку та часті випадки контрабандного ввезення зазначених товарів в Україну свідчать про недостатній рівень державного регулювання вітчизняного ринку згаданої продукції, а це, в свою чергу, призводить до розладу фінансово-кредитної системи, спаду виробництва ВВП та зростання неплатежів та знецінення національної грошової одиниці. Отже, з цих причин постає завдання посилити регулюючі властивості акцизного оподаткування, а також обмежити через податкові механізми незаконного виробництва та обігу всіх підакцизних товарів, особливо алкогольних та тютюнових виробів.

Дослідженню проблем акцизного оподаткування в Україні присвячено наукові праці В. Буряковського, Г. Бех, С. Юргелевича, В. Вишневецького, О. Данілова, А. Дриги, Ю. Іванова, А. Крисоватого, І. Луїної, А. Луцика, Т. Васильціва, П. Мельника, В. Опаріна, А. Соколовської, В. Федосова, С. Юрія, І. Лютого.

Акцизний податок – це вид непрямого податку, яким оподатковуються високорентабельні та монопольні товари, котрий включається в ціну товару. Платником такого виступає кінцевий споживач товару на який нараховується акциз. Термін «акциз» походить від старофранцузького слова «accise», що означає «оцінка для оподаткування» [1, с. 82].

На сьогодні в Україні, як і в багатьох інших країнах, акцизом обкладаються товари, котрі відповідають одній або декільком характеристикам із наведених нижче. По-перше, виробництво й реалізація таких товарів перебувають під наглядом держави. По-друге, вони характеризуються нееластичністю попиту за ціною. По-третє, еластичність попиту за доходом для цих товарів часто більша за одиницю. По-четверте, в державі прийнято вважати, що використання цих товарів не приносить користі споживачам та з великою ймовірністю викликає негативні зовнішні ефекти. По-п'яте, до підакцизних не належать товари першої потреби. Разом із тим акцизний податок, як і всі непрямі податки, збільшує ціни на відповідні товари [2, с.58].

Слід зазначити, що значну частину доходів зведеного бюджету України формує акцизний податок. Але, навіть після введення в дію Податкового кодексу України, а згодом внесення ряду змін до нього, пов'язаних з оподаткуванням підакцизних товарів, механізм справляння акцизного податку має цілий ряд недоліків, що пов'язані зі зменшенням її регулюючого впливу на виробництво і обіг підакцизних товарів.

До недоліків адміністрування акцизного податку в останні роки в Україні слід також зарахувати часті підвищення його ставок, зокрема, на нафтопродукти та алкогольні напої. Та попри це, питання про скасування цього податку в Україні за всі роки його адміністрування, на відміну від представника універсального акцизу – ПДВ, не порушувалося [3, с.23-24].

Не зважаючи на це, зростання ставок акцизного податку на паливно-мастильні матеріали та алкоголь, може заподіяти зменшення обсягів легального виробництва цих видів підакцизних товарів та насичення вітчизняного ринку більш дешевою контрабандною – фальсифікованою та нелегальною продукцією. А відтак збільшення розмірів штрафних санкцій за незаконне виробництво і тінювий обіг підакцизних товарів, на нашу думку, не зможе досить ефективно вплинути на тінювий ринок, адже завдяки цій діяльності він приносить досить великі прибутки.

Поряд з цим, зростання ставок акцизного податку, підвищення рівня штрафів за порушення

акцизного законодавства та посилення заходів державного контролю за виробництвом та обігом підакцизних товарів може змусити більшість із них розробляти нові й нові схеми податкової оптимізації, що зрештою не принесе жодного фіскального ефекту, та завдасть шкоди і здоров'ю, і транспортним засобам споживачів. За цієї причини акцизне оподаткування в Україні потребує суттєвого вдосконалення, яке слід проводити шляхом унеможливлення тінювого обігу підакцизних товарів а також забезпечення виконання цим платежем не лише фіскальних завдань, але й регулюючих функцій [4].

Тому основними напрямками вдосконалення механізму оподаткування підакцизних товарів, повинні бути: запровадження від підробок більш захищених акцизних марок; забезпечення стабільності ставок цього податку тривалий період; суттєве збільшення переліку підакцизних товарів за рахунок предметів розкоші (ювелірні вироби, дорогі імпорتنі автомобілі тощо).

Отже, невідкладною на сьогодні потребою є необхідність вдосконалення порядку нарахування і сплати акцизу шляхом посилення його регулюючих властивостей та розширення бази оподаткування. А також значну увагу в процесі справляння акцизного податку фіскальним органам слід приділяти боротьбі з незаконним виробництвом та обігом підакцизних товарів.

Література

1. Соколовська А. М. Система податкових пільг в Україні в контексті європейського досвіду / А. М. Соколовська, Т. І. Єфименко, І. О. Луніна та ін. – К. : НДФІ, 2012. – с. 237.
2. Данілов О.Д. Проблеми справляння акцизного збору та шляхи їх усунення / О. Д. Данілов, Т. В. Паєнко // Фінанси України.– 2011. - №5. – с.58.
3. Загорский В. С. Концептуальные направления реформирования налоговой системы Украины / В. С. Загорский // Налогообложение : проблемы науки и практики. – 2008. – №9. - с. 23.
4. Боровик П. М., Ладиженська В. О. Проблеми акцизного оподаткування в Україні [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://dspace.nbuv.gov.ua/bitstream/handle/123456789/24131/19-Borovik.pdf?sequence=1>

УДК 336. 221: 334. 72 (4)

АЛЬТЕРНАТИВНІ СИСТЕМИ ОПОДАТКУВАННЯ МАЛОГО БІЗНЕСУ РОЗВИНЕНИХ КРАЇН СВІТУ

Кушнір В. – ст. 4 курсу, гр. Фвн - 41

Науковий керівник – к.е.н., викладач Волощук Р.Є.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Питання про оподаткування малого бізнесу набуло особливої актуальності ще в перехідній економіці України. Наявність малоефективних виробництв, зниження зайнятості, соціальні і, як наслідок, політичні проблеми роблять життєво необхідним створення умов для діяльності у незалежних від держави і великого капіталу. Створення простого і зрозумілого податкового режиму, що супроводжується зниженням витрат на ведення обліку, надання звітності, а також зниження податкового тягаря, дозволило б вирішити ряд проблем, що постали на даному етапі перед українським суспільством.

Формування основних засад оподаткування малого підприємництва здійснюється у рамках національної економічної політики. Історично в основних центрах світової економіки - США,

Європейському союзу та Південно-Східній Азії - побутують суттєво відмінні стандарти й уявлення щодо ролі держави як власника та суб'єкта управління економічними процесами, а також стосовно особистої відповідальності громадян за свій добробут і гарантії забезпечення на випадок економічних і соціальних ризиків. Відповідно до цих визначальних факторів і склалися системи формування економічної політики взагалі й підтримки малого підприємництва зокрема.

В Україні функціонує досить широка сфера застосування системи спрощеного оподаткування малого бізнесу. По - перше, витрати на сплату податків для малого підприємства з великою ймовірністю є вищими ніж для великого, оскільки підготовка документації, необхідної для податкового декларування, потребує певної кількості підготовлених працівників; по - друге, можна